

VIATA DE LICEU

se traieste o singura data!

Filosofie și viață

Filosofia este un act de trăire, un act de viață propriu-zis. Ceea ce înseamnă a filosofa, a înțelege filosofia, a încerca să îi oferi o definiție, înseamnă să pui în concordanță cu vibrarea ta lăuntrică tot ceea ce te înconjoară, modelând realitatea după structura ta spirituală fiind de fapt, după cum spune și Blaga în ceea ce îl privește, „cheia de boltă” a întregului său sistem filosofic.

Incertitudinea filosofiei îi conferă totodată o valoare unică și anume aceea de a încerca să găsești un răspuns a ceea ce înseamnă „a fi”, „a exista”, sau la întrebări „ce este viața, moartea?”, „de ce exist?” sau o mulțime de alte probleme existențiale care fără să vrem ne-au transformat în niște filosofi. Așadar, toți suntem cuprinși de o anumită spaimă, asemenea oamenilor reticenți din peștera lui Platon, atunci când ne este oferită posibilitatea unui răspuns, posibilitatea accederii spre o altă cale, și anume aceea a cunoașterii, a descoperirii noului în viața noastră. Filosofia, după cum ne spune și Bertrand Russell, nu ne poate oferi o rezolvare concretă a dilemelor noastre, sau nu poate răspunde cu exactitate la întrebările ce ne frământă, dar reușește să ne lărgească orizontul cunoașterii și modul de a percepe lucrurile, gândirea noastră evoluând și ieșind din rutina atât de dăunătoare gândirii noastre.

Viața de zi cu zi și-a pierdut din culoare, nu în sensul existenței, ci în sensul percepției lumii, omul fiind dominat mai mult de ceea ce este palpabil, de material, de forța științei și a tehnologiei, cufundându-se într-o mare necunoscută de imagini, memorii, hdd-uri, biți, Internet, viruși etc. Deci, dacă prelucrăm ideile și le-am pune laolaltă cu cele ale lui Spinoza, putem afirma faptul că trăim într-o lume dominată de idei eronate, distorsionate de tot ceea ce înseamnă realitate pentru noi, fiind înconjurați de ignoranți, într-o lume necunoscută și totuși cu atât de multe lucruri de oferit. Știința se ocupă astăzi cu tot ceea ce ar trebui să ne preocupe și pe noi, ca ființe umane, chiar dacă și în puțină măsură; astfel, am putea face un pas mărunț pentru ceilalți, poate de neobservat, dar atât de mare pentru spiritul și mintea noastră. Am începe să surprindem altfel informațiile și imaginile ce ne trec prin fața ochilor în fiecare clipă, am fi tot timpul într-o stare de luciditate, noua noastră filosofie de viață ne-ar menține într-o „stare creatoare”, devenind capabil să lucrăm cu propriile noastre concepte, să fim stăpânii unor idei unice, personale. Preluând idei de la filosofi precum Platon, Spinoza, Russell și îmbinându-le observăm că depășind acest obstacol al încătușării omului în propria lui lume, ne-am depăși pe noi înșine, am trece peste letargia unei vieți banale și am vedea totul într-o nouă lumină liniștitoare, am fi cuprinși de o nouă formă de înțelepciune.

Viața, ca și filosofia, reprezintă un tot atât de vast orizont, cu frumusețile sale atât de simple la o primă vedere, dar atât de abstracte. Așa cum spunea și Platon, „participăm la spectacolul stelelor, soarelui, bolții cerești” iar acesta ne dă „impulsul cercetării universului”; filosofarea este ca o trezire din starea de dependență față de nevoile vieții și am fi uimiți de ceea ce am putea cunoaște și totodată îndemnați spre drumul cunoașterii, din ce în ce mai

dornici spre a ști. Ce anume? Nici acum nu s-a găsit un răspuns concret, dar totul este să încercăm și să înțelegem cu propria noastră conștiință tot ceea ce gravitează în jurul nostru, făcând abstracție de egocentrismul negativ și împărtășind descoperirea succesivă celorlalți. În acest punct, ne depășim propria noastră conștiință, prejudecățile învechite, am fi împliniți și cum altfel decât numai prin intermediul singurei științe care a fascinat oamenii de atâtea secole și i-a determinat la autocunoaștere și anume filosofia...

